୨୦-୧୦-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି " ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେ ହେଉଛ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ଗୁପ୍ତ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ଆତ୍ମିକ ସେନା, ତୁମକୁ ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ହେବ, ବୁଡି ଯାଉଥିବା ନୌକାକୁ ପାରି କରିବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ - ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ବାବା କେଉଁ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲୁଛନ୍ତି, ଯାହାକି ସାରା କଳ୍ପରେ ନଥାଏ ?

ଉତ୍ତର- ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତକରିବାର ପାଠ ପଢିବା ପାଇଁ ଗଡ୍ ଫାଦରଲୀ ୟୁନିଭରସିଟି ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ବା କଲେଜ ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବା ହିଁ ଖୋଲୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି ୟୁନିଭର୍ସିଟି ସାରା କଳ୍ପରେ ନଥାଏ । ଏହି ୟୁନିଭରସିଟିରେ ପାଠପଢି ତୁମେ ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହୋଇଯାଉଛ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଏଇଠି ଆସି ବସୁଛ, ତେବେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛ ? କାହିଁକି ନା ଏଇଠି ତୁମର କୌଣସି କାମଧନ୍ଦା, ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ମଧ୍ୟ ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ଏହି ବିଚାର ନେଇ ଆସୁଛ ଯେ ଆମେ ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ । କିଏ କହୁଛନ୍ତି ? ଆତ୍ମା ଶରୀର ଦ୍ୱାରା କହୁଛି । ପାରଲୌକିକ ବାବା ଏହି ଶରୀରକୁ ଉଧାର ସ୍ୱରୂପ ନେଇଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଥରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ବେହଦର ପିତା ଆସି ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ନୌକା ପାର ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କର ନୌକା ବୁଡିଯାଇଛି, ଯିଏ ଯେତିକି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ, ସେହି ହିସାବରେ ନୌକା ପାର ହେବ । ଗାନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ— ହେ ମାଝି, ନୌକା ମୋର ପାରି କରିଦିଅ । ବାସ୍ତବରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆଧାରରେ ପାରି ହେବାର ଅଛି । ଯେପରି ପହଁରା ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି, ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଶିଖି ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ନିଜେ ହିଁ ପହଁରିଥାନ୍ତି । ଏସବୁ ସ୍ଥୁଳବତନର କଥା । ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ ଜଗତର କଥା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆତ୍ମା ଏବେ ପଙ୍କରେ ଲୋଟି ଯାଇଛି । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହରିଣର ମଧ୍ୟ ଉଦାହରଣ ଦିଅନ୍ତି । ପାଣି ଭାବି ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ କାଦୁଅ ଥିଲା, ତେଣୁ ପଙ୍କରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇଗଲେ । କେବେ କେବେ ଷ୍ଟିମର,ମୋଟର ଆଦି ସବୁ ମଧ୍ୟ କାଦୁଅରେ ଦବି ଯାଏ । ପୁଣି ତାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ସୁରକ୍ଷା ସୈନ୍ୟ । ତୁମେ ହେଉଛ ଆତ୍ମିକ ସୈନ୍ୟ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ସମସ୍ତେ ମାୟାର ପଙ୍କରେ ବୁଡି ଯାଇଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ମାୟାର ଦଲଦଲ କୁହାଯାଏ । ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ— ଏଠାରୁ ତୁମେ କିପରି ବାହାରି ପାରିବ । ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର କରିଥାନ୍ତି, ଏଥିରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମନୁଷ୍ୟର ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ତ' ଆତ୍ମା ପଙ୍କରେ ବୁଡିଯାଇଛି । ବାବା ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ କିପରି ଏଠାରୁ ବାହାରି ପାରିବ । ତେବେ ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତା ବତାଇ ପାରିବ । ନିଜକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ତୁମର ନୌକା ଏହି ବିଷୟ ସାଗରରୁ କ୍ଷୀର ସାଗରକୁ କିପରି ଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ କ୍ଷୀର ସାଗର ବା ସୁଖର ସାଗର କହୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖର ସାଗର । ରାବଣ ଦୁଃଖର ସାଗରରେ ବୁଡାଉଛି । ବାବା ଆସି ସୁଖର ସାଗରକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଆତ୍ମିକ ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ ଯେ— ଦୁଇ ଜଣ ପିତା ଅଛନ୍ତି, ଜଣେ ଶାରିରୀକ ପିତା, ଆଉ ଜଣେ ଆତ୍ମିକ ପିତା । ଲୌକିକ ପିତା ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ମନେପକାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା କୌଣସି ଗ୍ଲାନି କରୁନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମାର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସମୟରେ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ୫ ବିକାର ରୂପି ପଙ୍କରେ ବୁଡି ରହିଥିବା ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଟନ୍ତି । ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କୁ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକେ ଯାଇ ନମସ୍କାର କରିଥାନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିଥା'ନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଘରଦ୍ୱାରା ଛାଡି ଯାଇଥାନ୍ତି । ପବିତ୍ର ରହିଥାନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଏବଂ

ଦେବତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାତି-ଦିନର ଅନ୍ତର ଅଛି । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହୁଏ । ଏହି କଥାକୁ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ କହନ୍ତି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗତି-ମତି ନ୍ୟାରା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ତ ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଈଶ୍ୱର ବା ଭଗବାନ କହିଲେ ଏତେ ସ୍ନେହର ଅନୁଭବ ହୁଏ ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅକ୍ଷର ହେଉଛି ବାବା । ମନୁଷ୍ୟ ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ ଯେପରି ଅନାଥ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

ମାଗାଜିନ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ବାହାରିଛି, ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ କୁହନ୍ତି ଏବଂ ଭଗବାନ କ'ଣ କୁହନ୍ତି । ବାବା ଗାଳି ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି, ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବାବା ତ' ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନା । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ କୁହନ୍ତି— ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆସୁରି ଗୁଣ ଅଛି, ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ଲଢେଇର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି କୌରବ ଅର୍ଥାତ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ଏହା ହେଉଛି ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ମୁକ୍ତି ବା ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବେ ଏହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏହି ସମୟରେ ବାବା ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଦେହ-ଅଭିମାନ, ଦେହୀ ଅଭିମାନ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖ କେତେ ପ୍ରଭେଦ ଅଛି । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ତୁମେ ତଳକୁ ଖସି ଆସିଛ । ବାବା ଥରେ ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବେ ହିଁ ତୁମକୁ ମିଳୁଛି, ଯାହାକି ପ୍ରାୟଃ ଲୋପ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ହିଁ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ପ୍ରାଲବ୍ଧ ପାଉଛ । ବାବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସନ୍ତି । ଏପରି ପାଠପଢା ଆଉ କେଉଁଠି ବି ନଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦ୍ୱି-ମୁକୁଟଧାରୀ ଥାଆନ୍ତି । ପୁଣି ସିଙ୍ଗଲ୍ ତାଜ ଥିବା ରାଜାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଅଛି, ଏବେ ସେହି ରାଜ୍ୟ ଆଉ ନାହିଁ, ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ରାଜପଦ ପାଇଁ ପଢୁଛ, ଏହାକୁ ଗଡ୍ ଫାଦରଲୀ ୟୁନିଭରସିଟି କୁହାଯାଏ । ତୁମର ନାମ ମଧ୍ୟ ଲେଖାହୋଇଛି । ସେମାନେ ଯଦିଓ ଗୀତା ପାଠଶାଳା ନାଁ ରଖୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କିଏ ପଢାଉଛନ୍ତି ? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭଗବାନୁବାଚ ବୋଲି କହି ଦେବେ । କୃଷ୍ଣ ତ ପଢାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ କୃଷ୍ଣ ତ, ନିଜେ ପାଠଶାଳାକୁ ପଢିବା ପାଇଁ ଯାଆନ୍ତି । ପ୍ରିନ୍ସ-ପ୍ରିନ୍ସେସ୍ କିପରି ସ୍କୁଲକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି, ସେଠାର ଭାଷା ହିଁ ଅଲଗା । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସସ୍କୃତରେ ଗୀତା ବୋଲା ଯାଇଛି । ଏଠାରେ ତ ଅନେକ ଭାଷା ଅଛି । ଯିଏ ଯେପରି ରାଜା ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ସିଏ ନିଜର ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । କୌଣସି ରାଜାମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ନଥାଏ । ବାବା କୌଣସି ସସ୍କୃତ ଶିଖାନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା, ତ ସତ୍ୟଯୁଗ ପାଇଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାନ୍ତି ।

ବାବା କହନ୍ତି କାମ ମହାଶତ୍ରୁ, ଏହା ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୁଅ । ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାନ୍ତି, ଏଠାକୁ ଯିଏ ବି ଆସନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଯାଏ । କାମକୁ ଜିତିଲେ ତୁମେ ଜଗତଜୀତ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ବିକାର । ଏହି ହିଂସା ଦ୍ୱାପରରୁ ଚାଲି ଆସିଛି , ଯଦ୍ୱାରା ବାମ ମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଦେବତାମାନେ କିପରି ବାମ ମାର୍ଗକୁ ଯାଆନ୍ତି, ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଅଛି । ସେଠାରେ ବହୁତ ବିକାରୀ ଚିତ୍ର ତିଆରି ହୋଇଛି । ବାମ ମାର୍ଗକୁ କେବେ ଗଲେ, ତାହାର କିଛି ତିଥି-ତାରିଖ ତ ନାହିଁ । ସିଦ୍ଧ ହୁଏ ଯେ କାମ ଚିତାରେ ବସିବାରୁ କଳା ହୋଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନାମ-ରୂପ ତ ବଦଳି ଯାଏ ନା । କାମ ଚିତାରେ ଚଢିବା ଦ୍ୱାରା ଆଇରନ ଏଜଡ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ୫ ତତ୍ତ୍ୱ ବି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଛି ନା, ତେଣୁ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ତମୋପ୍ରଧାନ ହେଉଛି । ଜନ୍ମରୁ ହିଁ କିଏ କିପରି, କିଏ କିପରି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ଏକ୍‌ଦମ୍ ସୁନ୍ଦର ଶରୀର ରହିବ । ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବା କାରଣରୁ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଛି । ମନୁଷ୍ୟ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରଭୂ ଆଦି ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ନାମରେ ମନେପକାଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବିଚାରା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ନିଜ ବାପାଙ୍କୁ

ମନେପକାଉଛି— ହେ ବାବା, ଆସି ଶାନ୍ତି ଦିଅ । ଏଇଠି ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଶାନ୍ତି କିପରି ମିଳିବ । ଯେତେବେଳେ ଏଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା କିନ୍ତୁ କଳ୍ପର ଆୟୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ବିଚରା କିପରି ବୁଝିବେ । ଯେତେବେଳେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥିଲା, ଆଉ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଏପରି କହନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ହେଉ । ଏଠାରେ ଆତ୍ମା ଚାହୁଁଛି ଯେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ହେଉ । ତୁମର ଆତ୍ମା ଜାଣୁଛି ଯେ ଏବେ ଆମେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ଆମେ ସେଠାରେ ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବା । ବାବା ଆମକୁ ସବୁ କିଛି ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । କେହି ମଧ୍ୟ ଆମ ଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ଛଡାଇ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଆମେ ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବୁ । ବିଶ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସୂକ୍ଷ୍ମ ବତନ, ସ୍ଥୁଳ ବତନ ଆସେନାହିଁ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର ଏଇଠି ହିଁ ଘୂରିଥାଏ । ଏହାକୁ ରଚୟିତା, ପିତା ହିଁ ଜାଣନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ସଙ୍ଗମରେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକରିବାକୁ ଆସନ୍ତି । ଦୂରଦେଶରୁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଇଁ ତିଆରି ହେଉଛି । ବାବା, ଆସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶୃଙ୍ଗାର କରୁଛନ୍ତି । ତା ସହିତ ତୁମ ଶରୀରର ମଧ୍ୟ ଶୃଙ୍ଗାର ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ସ□ପ୍ରଧାନ ମିଳିବ । ସ□ପ୍ରଧାନ ତତ୍ୱ ଆଧାରରେ ଶରୀର ଗଠନ ହେବ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ସ□ପ୍ରଧାନ ଶରୀର ଥାଏ ନା, ତେଣୁ ନିତ୍ୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରହେ । ଧର୍ମରେ ହିଁ ଶକ୍ତି ଅଛି ବୋଲି ଗାୟନ ରହିଛି । ଏହି ଶକ୍ତି କେଉଁ ଠାରୁ ମିଳିଲା ? ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମରୁ ହିଁ ଶକ୍ତି ମିଳେ । ଏଇ ଦେବତାମାନେ ହିଁ ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୁଅନ୍ତି ଆଉ କେହି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ତୁମକୁ କେତେ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି । ଲେଖା ହୋଇଛି ଯେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ଦୁନିଆରେ କେହି କଣ ଜାଣିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁଳ ସ୍ଥାପନ କରି, ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜ୍ୟକୁ ନେଇ ଆସୁଛି । ଯିଏ ଭଲ ଭାବେ ପଢନ୍ତି, ସିଏ ଉ□ର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବଂଶୀରେ ଆସନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସବୁ ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ କଥା । ସେମାନେ ପୁଣି ସ୍ଥୁଳ ବାଣ ହତିଆର ଆଦି ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ବାଣ ଚଳାଇବା ମଧ୍ୟ ଶିଖନ୍ତି । ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧୁକ ଚାଳନା ଶିଖାନ୍ତି । ତୁମର ହେଉଛି ଯୋଗରୂପି ବାଣ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ସର୍ବଦା ମନେପକାଇଲେ, ତେବେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଏଥିରେ ତ ହିଂସାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ତୁମର ପାଠ ପଢା ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ । ତୁମେ ହେଉଛ ଆତ୍ମଉଦ୍ଧାରକାରୀ ସୈନ୍ୟ । ଏହା କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ କି ଆତ୍ମିକ ସୈନିକ କିପରି ହୁଅନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ଅସାଧାରଣ, ଆଧାତ୍ମିକ ଆତ୍ମିକ ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀ । ସାରା ଦୁନିଆକୁ ତୁମେ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛ । ସମସ୍ତଙ୍କର ନୌକା ବୁଡିଯାଇଛି । ସୁନାର ଲଙ୍କା ତ କିଛି ନାହିଁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସୁନାର ଦ୍ୱାରିକା ତଳକୁ ଚାଲି ଯାଇଛି, ତାହା ବାହାରି ଆସିବ । ନା, ଦ୍ୱାରିକାରେ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜାଙ୍କର ଡ୍ରେସ ହିଁ ଅଲଗା, ତ୍ରେତାର ଡ୍ରେସ୍ ଅଲଗା ଅଟେ । ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ଡ୍ରେସ, ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରଥା- ପରମ୍ପରା ଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜାଙ୍କର ନୀତି-ନିୟମ ଏବଂ ପ୍ରଥା-ପରମ୍ପରା ନିଜସ୍ୱ ହୋଇଥାଏ ସତ୍ୟଯୁଗର ନାଁ ନେଲେ ହିଁ ମନ ଖୁସି ହୋଇଯାଏ । କହନ୍ତି ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗ, ପାରାଡାଇଜ୍ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ କିଛି ବି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଏହି ଦିଲୱାଡା ମନ୍ଦିର । ଅବିକଳ ତୁମର ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ । ମଡେଲ୍ ତ ସର୍ବଦା ଛୋଟ ତିଆରି କରନ୍ତି ନା । ଏହା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅବିକଳ ମଡେଲ୍ ଅଟେ । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଆଦି ଦେବ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଉପରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ଥିବେ, ତେବେ ତ ନିଶ୍ଚୟ ରଥ ବି ଥିବ । ଆଦି ଦେବ ବସିଛନ୍ତି, ଏହା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣାନାହିଁ । ଏହା ଶିବବାବାଙ୍କ ରଥ । ମହାବୀର ହିଁ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ଆତ୍ମାରେ କିପରି ଶକ୍ତି ଆସେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏବେ ବୁଝୁଛ । ସବୁବେଳେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମରେ ନିଶ୍ଚୟ ପବିତ୍ର ହିଁ ରହିବ । ଏବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି

ଯେ ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା । ଭାରତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପବିତ୍ର ଥିଲା । ସେଠାରେ ଅପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏତେ ସବୁ ପତିତ ଆତ୍ମା ଉପରକୁ କିପରି ଯିବେ । ନିଶ୍ଚୟ ପବିତ୍ର ହୋଇକରି ହିଁ ଯିବେ ନା । ପୁରୁଣା ସଂସାରକୁ ନିଆଁ ଲାଗିବ, ପୁଣି ସବୁ ଆତ୍ମା ଚାଲିଯିବେ । ବାକି ଶରୀର ରହିଯିବ । ଏହାର ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ହୋଲିକାର ଅର୍ଥ କେହି କଣ ବୁଝନ୍ତି । ସାରା ଦୁନିଆ ଏଥିରେ ସ୍ୱାହା ହେବାର ଅଛି । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ । ଜ୍ଞାନ ଅକ୍ଷର ବାଦ୍ ଦେଇ ବାକି ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞ କହି ଦିଅନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହେଉଛି ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ । ଏହା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ରଚନା କରାଯାଏ । ତୁମେ ହେଉଛ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ତ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି ନା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରାଯାଏ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ଫାଦର କୁହାଯାଏ, ଏହାଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ରହିଛି ନା । ଯେମିତି ଅଲଗା-ଅଲଗା ରାଜବଂଶର ବଂଶାବଳୀ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ମୂଳବତନରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ, ବିଧିପୂର୍ବକ ରହିଥାଏ । ଶିବବାବା ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର, ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଆଦି ହେଉଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଆତ୍ମିକ ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀ ହୋଇ ନିଜକୁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ସାରା ଦୁନିଆକୁ ବିଷୟ ସାଗରରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗ ଆଧାରରେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଆତ୍ମାର ଶୃଙ୍ଗାର କରିବାକୁ ହେବ, ଶରୀରର ନୁହେଁ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର ଶୃଙ୍ଗାର ସ୍ୱତଃ ହୋଇଯିବ ।

ବରଦାନ:- ମନ ବୁଦ୍ଧିକୁ ମନମତ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସୂକ୍ଷ୍ମବତନର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ହୁଅ ।

କେବଳ ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିକୁ ମନମତଠାରୁ ସର୍ବଦା ମୁକ୍ତ ରଖ ତେବେ ଏହିଠାରେ ରହି ମଧ୍ୟ ସୂକ୍ଷ୍ମବତନର ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଏଭଳି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରିବ ଯେପରି ଏହି ଦୁନିଆରେ ଯେକୌଣସି ଦୃଶ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖିପାରୁଛ । ଏହିଭଳି ଅନୁଭୂତି କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଉପରେ କୌଣସି ବି ବୋଝ ରଖ ନାହିଁ, ସବୁ ବୋଝ ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ହୋଇଯାଅ । ମନ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପର ଭୋଜନ ଗ୍ରହଣ କର । କେବେ ବି ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ବା ବିକଳ୍ପର ଅଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନ ସ୍ୱୀକାର କର ନାହିଁ, ତେବେ ବୋଝରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବ୍ୟର୍ଥକୁ ଫୁଲଷ୍ଟପ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଇଦିଅ ଏବଂ ଶୁଭଭାବନାର ଷ୍ଟକ ଫୁଲ କର ।